

bare kan sige nej til det hele; man forholder sig overhovedet ikke til de konkrete områder.

Punkt 1: Er hr. Kristian Thulesen Dahl ikke enig i, at hvis de forudsætninger for noget, man har sagt henholdsvis nej eller ja til, pludselig er fundamentalt ændret, så er der altså en seriøs begrundelse for, at man i forhold til sit eget lands befolkning politisk tager bestik af det?

Punkt 2: Mener hr. Kristian Thulesen Dahl, at det er særlig hensigtsmæssigt, at danske soldater, som er i Bosnien, skal trækkes tilbage, fordi NATO og FN beder EU om at påtage sig opgaven?

Mener hr. Kristian Thulesen Dahl, at der er ufornuft i, at vi faktisk laver fælles aftaler i Europa for at hindre menneskesmugling, undergravning og zappen rundt for asylansøgere?

Mener hr. Kristian Thulesen Dahl ikke, det er hensigtsmæssigt, at sådan noget som regler om samværsret, forældremyndighed osv., som gælder grænseoverskridende, også gælder for danske statsborgere?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu er hr. Kristian Thulesen Dahl og jeg så fundamentalt uenige om indholdet i de forbehold eller nytten af at få dem ophævet, så jeg vil slet ikke gå ind i substansdiskussionen. Men jeg vil blot sige til hr. Kristian Thulesen Dahl om det med at have folkeafstemninger om det samme emne med få års mellemrum: Jeg stemte i min pure ungdom for 18 års valgret ved to folkeafstemninger med ikke ret mange års mellemrum. Jeg stemte ja begge gange. Første gang blev det et nej i befolkningen, anden gang blev det et ja.

Det eneste, der ændrede sig i mellemtiden, var, at tiden modnede dette spørgsmål, sådan at den danske befolkning efter nogle år syntes, at jamen det var måske meget fornuftigt, at unge mennesker på 18 år fik valgret. Der var intet udemokratisk i det, og der er intet udemokratisk i at sætte den samme ting til folkeafstemning med nogle års mellemrum. Det er der intet som helst udemokratisk i. Det er forsøgt flere gange før, og det er der ikke nogen, der har beklaget sig over.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes altid, det er spændende og forfriskende, når der er nogle, som forsøger sig med et nyt og originalt standpunkt i debatten. Der synes jeg virkelig hr. Kristian Thulesen Dahl bidrog med

for lidt siden, da han gjorde sig til talsmand for det højst ejendommelige synspunkt, at der ikke er sket noget nyt omkring euroen, siden vi stemte om den sidst.

Må jeg godt spørge: Er det forbigået hr. Thulesen Dahls opmærksomhed, at euroen faktisk er gennemført med succes i stort set resten af Den Europæiske Union? Og var det ikke sådan, at modstanderne af euroen i sin tid sagde til befolkningen: Stem roligt nej, så kan vi se, hvordan det går med at indføre den i de andre lande, og så kan vi jo tage stilling til det igen.

Nu er den indført i de andre lande med stor succes endda. Det er da virkelig noget nyt.

Er det ikke også noget nyt, at der nu er 10 øst- og centraleuropæiske lande, som har lavet en aftale med Den Europæiske Union om, at de indtræder fra 2004, hvis deres befolkninger ellers stemmer ja? Og de gør det helt uden forbehold. Det vil sige, at den fælles valuta også gælder i de lande. Man må da sige, at det isolerer Danmark yderligere i en europæisk sammenhæng.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forsøgte faktisk at udfordre hr. Claus Larsen-Jensen tidligere i forhold til de ændrede forudsætninger for euroen. Som jeg ser det, er Socialdemokratiets kamp for at få forbeholdene afskaffet jo netop ikke et spørgsmål, der alene baserer sig på, at man mener, der er nogle forudsætninger, der er ændret, men at man mener, der er behov for et fundamentalt opgør med forbeholdene. Ellers kan jeg overhovedet ikke finde logik i, at man foreslår euroforbeholdet afskaffet så kort tid efter, at vi har haft en folkeafstemning om euroen. Jeg skal komme tilbage til det også i forhold til hr. Lars Barfoed.

Så i forhold til det der med om danske soldater må trækkes ud af et brændpunkt: Der er så mange steder, hvor danske soldater kan gøre nytte, hvis Folketingets flertal i den givne situation ønsker at indsætte danske soldater.

Der er minerydningsopgaver, der kan finde sted i en meget stor del af verden desværre, hvor der er meget store problemer. Det er jo slet ikke et problem at få, havde jeg nær sagt, brugt de danske ressourcer på at hjælpe rundt omkring, hvis det er det, der er udgangspunktet.

Så det, at det er et utrolig stort problem, hvis der måtte være et enkelt sted, hvor vi på grund af vores ønske om ikke at tage del i en udvikling af en forsvarsdimension inden for EU ikke er